He agrees with - סבר לה כרבי שמעון דאמר דבר הגורם לממון כולי Rabi Shimon; who states, anything which causes money, etc.

Overview

אמר ממרא is explaining the ruling of ר"מ in a case where one stole a שור הנסקל שור שור אור משומד. Seemingly since the אסור בהנאה is הנסקל the thief is not slaughtering the owner's ox. The אסור בהנאה explains that in this case it became a שומר by a שומר שומר and it was stolen (from the שומר and slaughtered. ר"מ follows the view of אומר הנסקל שומר ביש could have returned this שומר הנסקל שור הנסקל שומר to the owner and be freed of any monetary obligation, but now that the thief slaughtered it, it caused a loss to the שומר (since he cannot return a dead ox), and הברח לממון כממון דמי that ר"ש that ישומר לממון כממון דמי that הוכם לממון כממון דמי that ישומר שומר שומר שומר שומר שומר שומר לממון בממון בהנאה it, the thief caused a loss of money to the שומר שומר though the שומר by slaughtering it, the thief caused a loss of money to the שומר though the חוספות בהנאה מוספות מישומר בהנאה באום במוח באומר באומר מוספות מוס

asks: תוספות

רבא קמא ק,א) - אם תאמר ואמאי לא קאמר דרבי מאיר לטעמיה דדאין דינא דגרמי³ (בבא קמא ק,א) - And if you will say; but why did not the גמרא state that ר"מ follows his own view elsewhere, where he implements the ruling of גרמי, this is to be found -

גבי מקדש תבואת חבירו שורף שטרות חבירו לשם צח,ב) - Regarding one who sanctifies his friend's crops, or he burns his friend's notes, so since ד"מ maintains that הייב או גרמי -

_

 $^{^1}$ שיות maintains that if one stole a מקדיש, for which the מקדיש is liable to replace it (if it is lost or stolen), the thief is liable for ד' וה', even though that usually one is פטור for damaging הקדש, nevertheless since by his action, the thief is causing a loss for the owner (he needs to replace the אָרבן, it is a דבר הגורם לממון, therefore he is הייב.

² If מטור would only agree with "ד and not with ש"ד the thief would be פטור since he stole a worthless ox, however since he caused a loss to the אומר, it is a דבר הגורם לממון therefore he is הייב. Similarly, if שומר would only hold like ש"ח, but not like ""ח (meaning that by returning a worthless אור הנסקל did not fulfill his obligation), the thief would be שומר, since he caused no loss (for in either case the שומר could not have returned the שומר, dead or alive).

^{2 (}causing) refers to indirect damage caused by one's actions. The examples are given forthwith.

⁴ The case there is where there was a wall separating a vineyard from a wheat field (in which case both may plant up to the wall and it is not כלאים. If the wall was breached, there is an issue of כלאים and if the vineyard owner refuses to rebuild the wall, the grain (and grapes) become קודש (forbidden) and the vineyard owner must pay for the loss of the grain. This is a case of גרמי since the vineyard owner did not damage the grain directly.

⁵ In this case someone burnt a creditor's loan document, so now he may not be able to collect his debt. ר"מ maintains that he is liable to pay the amount of the debt, even though all he did was burn a piece of paper; another case of גרמי.

וכל שכן דמחייב בדבר הגורם לממון כדאמר התם בהגוזל (שם צח,ב) -

Then certainly he will hold liable the one who is causing a loss of money, for is more liable than גרמי, as the גמרא states there in פרק הגוזל -

- ⁷דלמא עד כאן לא קאמר רבי שמעון אלא בדבר שעיקרו ממון אבל שטר דאין גופו ממון לא 'Perhaps ר"ש only finds one liable (by a דבר הגורם לממון) only by something, which is intrinsically money, however by burning a note which is not intrinsically money ר"ש would maintain that he is not liable' –

מוספות answers:

ויש לומר דאיכא למימר נמי איפכא דעד כאן לא קאמר רבי מאיר -

And one can say; that it is also possible to say the opposite that there is more reason to be liable for גרמי, for גורם לממון, for ביים limited the liability by גרמי.

- ⁸אלא בשורף שטרות של חבירו או מקדש תבואת חבירו שהוא ממון הראוי לכל העולם Only by burning his friend's notes or where he sanctified his friend's grain, which is money that is fitting for the whole world -

אבל שור הנסקל אין ראוי אלא לזה השומר שיפטור עצמו? - However, by a שור הנסקל it is not fit for anyone except for this watchman in order to exempt himself from payment, but to the rest of the world the שור הנסקל is worthless, so perhaps ר"מ would not hold him liable based on גרמי alone, therefore we have to come on to "ד. who maintains".

An alternate explanation:

ויש מפרשים דמשום הכי קאמר סבירא ליה כרבי שמעון -

And there are those who explain that it is on account of the following that the גמרא states that ב"ם agrees with ב""ם -

⁶ This means the case in footnote # 1 where he slaughtered the קרבן (and the same with our case here in the גורם לממון). Those are cases of גורם לממון. The damage was something tangible; an animal was killed. However, by burning a only paper was destroyed, not the actual money owed. This is not גורם לממון, this is called גורם לממון.

⁷ It is apparent from that אמרא גרמי גרמי וה וה א גורם לממון גורם לממון. We can therefore conclude that גרמי ה, who holds one liable for גרמי (as opposed to "ש" who may not), will surely hold one liable for גרמי (the case being discussed here in our א גורם לממון (ממרא א נמרא to say (the reason he is היים הלי וה' ה' is because ה"מרפ with ש"ה, this is unnecessary, for "בר מחייב is stricter than מחייב מחייב מחייב א א נרמי מחייב מחייב מחייב מחייב מחייב ווא בדר בי מחייב מחייב מחייב ווא בי מחייב מחייב מחייב מחייב מחייב ווא בי מחייב מחייב

⁸ Just as the אמרא argues (see footnote # 7) that דבר הגורם לממון (destroying a קרבן) may be more severe than וגרמי), we can also argue the reverse that in certain respects the cases of גרמי are more severe than the case of (שורף שטרותיו); the case we are discussing here.

⁹ In the cases of גרמי (either שורף שטרותיו) the item destroyed has a universal value; the loan and the grain can be sold and used by anyone, however by destroying the שומר it only has value for the שומר (he could have fulfilled his obligation by returning the שור הנסקל to its owner) but for everyone else it is worthless. Therefore, it is possible that "ר"מ would agree that there is no liability on account of גרמי. That is why it is necessary to state that we will assume that "מדבר הגורם לממון כממון דמי that יד"ם that יד"ם במחון בממון דמי that יד"ם במחון במחוף במחוף

-משום דרבי שמעון קאמר דבר הגורם לממון הוי ממון לענין תשלומי - is considered ממון ממון ממון דבר הגורם לממון is considered בר הגורם לממון the payments of 'ד' וה'

דאהכי תני ליה במרובה (שם עא,איי) -

For it was regarding the payments of 'ד' וה' that the ruling of "ש was taught in פרק מרובה -

- ואילו רבי מאיר לא חזינא דמיחייב בדינא דגרמי אלא קרן

However, regarding ר"מ we do not see that he rules that there is liability by גרמי (for 'ה', but rather), only regarding paying the principal -

אבל לחייב לשלם על ידו תשלומי ד' וה' לא חזינא¹¹

However, we do not see that ר"מ maintains that he is liable to pay on account of גרמי the payments of 'הז' זה'.

A final distinction:

רבינו יצחק בן אשר דמשום דינא דגרמי לא מחייב אלא מדרבנן 12 אשר דמשום דינא דגרמי לא מחייב אלא אומר בינו יצחק בן אשר אחל additionally says the ריב"א that on account of the rule of גרמי one is only liable מדרבנן. but not מדרבנן $^{-12}$

כדמוכח בסוף הכונס13 (שם סב,א):

As is evident in the end of פרק הכונס; however, if we maintain דבר הגורם לממון כממון דמי, he will be liable מה"ח.

Summary

We need to say that ר"ש agrees with ר"ש because, either a) גרמי may be more severe than גרמי (גורם לממון as ד' וה' as גרמי (גורם לממון pays, or c) גרמי is only מדרבנן.

 $^{^{10}}$ See the משנה there on עד,ב which states, 'ד' וה' משלם משלם מחייב באחריותם שחייב ר"ש.

¹² Therefore, since it is only מדרבנן, it is highly unlikely that the רבנן would make you pay תשלומי ד' וה'

¹³ There is a חקנת נגול ; meaning that if we know that someone stole; however, we are not sure how much, the הכונס instituted that the נגול should swear how much was stolen and the גול must pay that amount. The הכונס in informer; one who the מסור and the מסור by a מסור (an informer; one who facilitates giving away the property of a ישראל to the government, and is liable to pay as גרמי This would seemingly prove that מדרבנן, for if it is מסור, why should there be a question whether it applies to a מסור be different from a גדלן. However, if גרמי (and the obligation of a מסור paying) is only מדרבנן, then the query is understood.

Thinking it over

According to both the second answer (the יש מפרשים) and the third answer (the ריב"א), there may not be any 'דנא דגרמי based on דינא דגרמי. Which of these two answers seem more emphatic that there is no גרמי?